

Johann Cothmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Cothman, S. S.
Theologiae Doctor & Professor. Ad Exequialem Lessum Quem Elegantissimae
Puellulae Margaretae Elisabet von Münsters/ paratum cupit, Moestißima mater
hora media prima in templo Mariano, Omnium ordinum cives Academicos
peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770492835>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in
M. E. v. Münster.

Rostock, 1641.

PROGRAMMA
QUO
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S. S. Theologiæ Doctor &
Professor.

AD
EXEQUIALEM LESSUM

QVEM
ELEGANTISSIMÆ PUELLULÆ
MARGARETÆ
ELISABET von Qünsters/

paratum cupit,

*Mæstissima mater hora media prima in
templo Mariano,*

Omnium ordinum cives Academicos
peramanter invitat.

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLI.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOHANNES COTHMAN,

S.S. Theologiæ Doctor
& Professor.

Um universum mundi
contemplamur theatrum res
creatas non unius esse dura-
tionis animadvertimus, me-
talla rebus animatis certo respectu ignobi-
liora præ cæteris durant, quia enim sunt
corpora perfectè mixta, solida & constan-
te elementorum concrectione constantia,
eapropter diutissimè permanent. In rebus
animatis irrationalibus non parem duratio-
nis invenimus permanentiam. De Elephan-
to (cujus vivam imaginem ante biennium
hîc vidimus) scribunt naturæ indagatores,
tantam ejus animalis vastissimi licet, vitæ exi-
stere

stere longævitatē, ut quandoq; ducento-
rum eoq; amplius perhibeatur esse annorum.
Hinc in annalibus proditum est, Alexandrum
Magnum Regem Indicæ Porum debellan-
tem, Elephantum magnitudine cæteros supe-
rantem, regemq; jam nominatum Porum pe-
culiariter defendentem cepisse, cui nomen
Ajacis indiderit, eumq; gentilium more Soli
dedi caverit, cum sententiæ hujus inscriptio-
ne: Alexander Jovis filius Ajacem soli. Di-
ctus ille Elephantus elapsis trecentis ac quin-
quaginta annis, hac cum inscriptione in ven-
tus fuisse perhibetur. De cornicis prodigio-
sa vivacitate referunt auctores, quod ter tria
secula hominis transmittat garrula cornix.
Unde Philosophus quidam moriturus, hanc
vitæ longævitatē homini à natura denega-
tam, cornicibus invidisse legitur. Hinc pro-
verbium de vehementer annosis natum: cor-
nicibus vivacior. Cervum quatuor cornicis
tempora peragere dicitur. Corvus ab adjun-
cto colore ater dictus, cervinam ætatem ter,
præterire affirmatur. Hæc omnia animalia
vivacitate sua longè superare creditur, Indica
phænix de qua ave ait Poëta:

Corvinos annos novies agit Indica phæ-
nix. Item: Multiplicat novies phænix repa-
rabilis ales. Cum ab irrationalibus ad ratio-
nalia transitum facimus, Unum invenimus
hominem, cui Deus, utpote ad imaginem
suam conditum, non certum præfixit mori-
endi terminum, sed illum immortalem esse
volebat. Ideoq; homo illo statu permanens,
aliquandiu temporis Deum conditorem su-
um clementissimum in hisce terris celebraf-
set, utq; dum Deo benignissimo ita visum
fuisset, tum eundem sine ullo mortis inter-
ventu, terreno hoc consortio exemisset. Hanc
felicitatem cum generis humani hostis Dia-
bolus Adamo ejusq; posteris invidisset, ho-
minem ad peccatum sollicitavit, atq; sic di-
cente scriptura, in omnes homines mors per-
vasit, quatenus omnes peccarunt. Post lap-
sum ergo Adamiticum constitutum omni-
bus mori. Quamvis initio cum genus huma-
num esset plantandum, nonnullos longævam
vixisse vitam legamus, paulatim tamen termi-
nus communior describitur, & dicuntur se-
tuaginta, vel ad summum octuaginta anni.
Verum nec ad illam pleriq; assurgunt ætatem,
quotidiè enim, mista senum juvenumq; vi-
demus

demus funera, Ne jam longè abeamus præsen-
tis funeris deductio effati hujus veritatem
comprobat. Nata enim est defuncta nostra
MARGARETA ELISABET von Münster /
ipso die Jacobi, qui annuatim recurrit 25. Jul.
Anno 1629. civitate Güstroviensi, ob Illustris-
simorum Ducum Megapolitanorum palatiū
quod Residentiam vocant illustri, & ante hac
frequentia hominum, alijsq; rebus ad usum
humanum necessarijs satis instructa, nunc ve-
ri ob belli molem ac pestis calamitatem vin-
dicis Dei experta manum. Patrem habuit
virum consultissimum & Clarissimum Dn.
BERNHARDUM von Münster p. m. J. U. D.
eximium, Consiliarium Megapolitanum, &
cancellariæ Güstroviensis dum vivebat Fis-
calem dignissimum. Mater ipsi fuit **ELISA-
BETA Haltermans** fæmina matronalium
virtutum decore conspicua **ADAMI Hal-
termans** / quondam civis & negotiatoris ap.
Güstrovienses industrij legitima filia. Avus
paternus ipsi extitit **HEINRICH von Münster**
civis hujus urbis primarius ac Sedecemvir ho-
noratissimus, & templi Mariani præfectus
dignissimus, ante quinquennium fermè, ho-
noricè sepultus. Avia Materna fuit **MAR-**

G A R E T A **Suchtinges** matrona laudatissima, quæ ante octennium debitum naturæ solvit. Avum Maternum habuit virum paulò antè nominatum A D A M U M **Haltermann** Negotiatorem ejus loci primum. Avia Naterna fuit A N N A **Hartenburges** fœmina honoratissima. Hisce profeminata, majoribus ab ipso ætatis primordio naturali quasi ductu, laudatam ingressa est vivendi rationem, quam tamen haut parum inopinata mors dulcissimæ matris inturbavit. Cum illa 1633. rebus humanis eximeretur. Sed Deus clementissimus vulnus illud morte desideratissimæ matris inflictum, subsequente statim anno consolidavit. Patre enim supra nominato, viro Consultissimo & Clarissimo Dn. BERNHARDO von Münster J. U. D. &c. ad secunda transeunte novercam, quidem, si nomen, sin verò affectum ac propensionem spectes, secundam matrem defunctæ nostræ nacta est. vidua enim honestissima S O P H I A **Marstallers** / Amplissimi & consultissimi viri D. P R O T A S I I **Marstallers** / consiliarij Megapolitani filia, defunctæ nostræ qua nomen novercæ, eandem materno amore verè prosecuta est, cujus rei documentum

mentum piâ & honestâ educatione exhibuit.
Quia verò nihil in mundo firmū, nil stabile est,
proinde defuncta nostra primò mortis pro-
dromum & ante ambulonem morbum scili-
cet sensit, quem cum vires adhuc tenellæ pro-
pulsare non possent, tandem 16. hujus, morbo
impetum in eam faciente, hora 5. matutina,
purpuream animam Deo, qui illam undecim
ante annos, & quod excurrit dederat, reddi-
dit. Atque ita fabulam hujus vitæ, opinione
citius absolvit. Qui propius illam sanguine,
aliq; affectu attingunt, malè cum illa actum
esse cogitant, proinde largis illam sine dubio
prosequuntur lacrymis, sed jam mæsta quies-
ce querela, Lacrymas suspendite matres, nul-
lus sua pignora plangat, mors hæc reparatio
vitæ est melioris, Hanc quam in hoc seculo
ducimus vitam, illa tot aspersa est amaritu-
dinibus, ut verè ab antiquis non vita sed ca-
lamitas dicta sit. Hisce tum amaritudinibus
tum molestijs morte subducta defuncta no-
stra puella, dulcissimum parentem ante an-
num defunctum, quem in vita dilexit, in mor-
te non deseruit. Nos cives Academici, in sola-
tium superstitum, ordini nostro literario
faventium, ultimum defunctæ nostræ præ-
stemus

stemus humanitatis officium, ac funeris pro-
cessum frequentes exornemus. Quod ut sin-
guli faciatis amice à vobis contendo. Inter-
eundum verò & vestræ memores estote mor-
talitatis, mortemq; vobis inopinantibus ap-
propinquare posse cogitate. Proinde quoti-
die sic vivete, quasi cras sit moriendum. Atq;
sic quotidie moriendo, numquam moriemini.
Conventus fiet in æde Mariana ad horam
mediam primam P. P. Rostoch. 20. Jul.

Sub Sigillo Universitatis An-

no 1641.

mentum piâ & honestâ educ
Quia verò nihil in mundo firm
proinde defuncta nostra pri
dromum & ante ambulonem
cet sensit, quem cum vires adh
pulsare non possent, tandem r
impetum in eam faciente, ho
purpuream animam Deo, qui
ante annos, & quod excurrit
dit. Atque ita fabulam hujus
citius absolvit. Qui propius
alioq; affectu attingunt, malè
esse cogitant, proinde largis il
prosequuntur lacrymis, sed ja
ce querela, Lacrymas suspend
lus sua pignora plangat, mors
vitæ est melioris, Hanc quam
ducimus vitam, illa tot asper
dinibus, ut verè ab antiquis
lamitas dicta sit. Hisce tum a
tum molestijs morte subduct
stra puella, dulcissimum pare
num defunctum, quem in vita
te non deseruit. Nos cives Aca
tium superstitum, ordini n
faventium, ultimum defunct

tribuit.
le est,
pro-
scili-
e pro-
orbo
itina,
ecim
eddi-
ione
vine
ctum
ubio
quies-
nul-
ratio
culo
ritu-
d ca-
ibus
a no-
e an-
mor-
sola-
rario
præ-
mus

